A°. 1807. N°. 286.

KONINKLIJKE COURANT.

Dingsdag *den 24 November.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconſtituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht*.

HOLLAND.

UTRECHT *den* 23 *November.*

HET Wetgevend Ligchaam is heden morgen ten elf uren bijëengekomen, en heeft zich ten twaalf uren, met zeer veel ſtatie, naar het Nieuw Paleis begeven, ten einde aldaar ter Audiëntie bij Z. M. te worden toegelaten.

In 's Konings tegenwoordigheid binnengeleid, ſprak de Preſident, in naam der Vergadering, Z. M. in dezer voege aan:

SIRE!

Door Uwe Majeſteit bij Hoogstdeszelfs Perſoon geroepen, haast zich het Wetgevend Ligchaam, om de zetels en tevens de ſtreelendſte zijner pligten te vervullen, met aan Hoogstdezelven zijne eerbiedige hulde aantebieden, als ook, de verzekeringen van zijne verknochtheid, en van den ijver, waarmede zijne Leden tot de weldadige bedoelingen Uwer Majeſteit, voor het geluk en den voorſpoed van Hoogstdeszelfs Volk, hoopen medetewerken; gereleens, Sire, die, were zulks mogelijk, nog vermeerderd zouden worden door de vleijende uitdrukkingen, welke Uwe Minister ons van Uwent wege heeft overgebragt. Dat de Voorzienigheid alle de oogmerken van Uwe Majeſteit doe gelukken, dat zij Hoogstdeszelfs zorgen en pogingen, als ook den Perſoon en het Huis Uwer Majeſteit zegene; dat zij ons den Vrede ſchenke, die voor het welzijn en de rust van het menschdom, en van dit land in het bijzonder, zoo noodzakelijk is; als dan zullen wij, onder de roemrijke regering Uwer Majeſteit, die ſchoone dagen zien herleven, welken een digte nevel ſedert zoo vele jaren verdonkerd had.

Dit zijn, Sire, de vurige en opregte wenſchen van deze Vergadering, als ook van hem, die de eer heeft haar tolk te zijn.

Op deze aanſpraak heeft Z. M. het navolgende geantwoord:

MIJNE HEEREN!

Met blijdſchap zie ik Ulieden weder; het ſtrekt mij tot een zeer groot genoegen, de gewigtige posten van Afgevaardigden in het Wetgevend Ligchaam vervuld te zien door Mannen als Gij, die ik ken, die ik acht, en die mijne keus met die hunner Medeburgeren verëenigen. Ik zal het mij altoos tot een genoegen achten, U deelgenooten te maken van het welnige goede, 't welk men verrigten kan, of aan de ontwijking aan het kwade, 't welk men kan vermijden, want in moeijlijke omſtandigheden is deze wijze van uitdrukking genoeglijker dan de eerſte; even gaarne zal ik in buitengewone gevallen mijne toevlugt tot uwe ſtemmen nemen.

De Minister van Binnenlandſche Zaken zal aanſtaanden Donderdag in uw midden verſchijnen; hij zal U verſlag doen van den toeſtand der zaken, van het geen 'er ten aanzien der maatregelen, in het vorig jaar genomen, verrigt is, en van die, welken men zal moeten nemen; gij zult zien, dat, ondanks den Vrede op het Vaste Land, onze ſtaat nog uiterſt moeijlijk is, doch dat wij eindelijk moeten hoopen, om bij den algemeenen Vrede weldra het eind onzer rampen te bereiken. Ik reken, en zal altoos met vertrouwen blijven rekenen op de gevoelens, welken gij mij betuigd hebt.

FRANKRYK.

PARYS *den* 19 *November.*

Zijne Exc. de Groot-Kanſelier van het Legioen van Eer heeft, ingevolge bevel van Z. K. en K. M., Z. Exc. den Heer *Mollien*, Minister van den Schatkist, gemagtigd, om het groot Ordes-Lint der Koninklijke Orde van Holland te dragen.

TURKYEN.

VAN DE GRENZEN *den* 1 *November.*

Sedert eenigen tijd heeft men zeer vele tegenſtrijdigheden verſpreid omtrent de Engelſche Vloot, die in den Archipel gekruist heeft; dan eens verzekerde men, dat zij de Dardanellen verlaten had, dan weder, dat zij nog altoos voor die engte gepositeerd lag, en met geweld den doortogt ſcheen te willen wagen. De laatſte berigten melden, dat de Admiraal *Collingwood* inderdaad den Archipel verlaten, en naar Malta gezeild is, doch dat hij bij Tenedos een ſmaldeel heeft achtergelaten, hetwelk de Dardanellen zoo naauw blokkeert, dat geene Schepen uit de Middelandſche Zee of den Archipel te Conſtantinopolen kunnen aankomen. Men voegt 'er bij, dat de Engelſche Minister *Paget* aan boord van dat Eskader gebleven is, en aan de Porte nieuwe vredes-voorſlagen gedaan heeft; doch dat de Divan, ten tweeden male, verklaard heeft in geene onderhandeling te willen treden, zonder medekennis en toeſtemming van deszelfs Bondgenooten. Sedert dien tijd heeft de Heer *Paget* nog herhaalde malen onderſcheidene voorſlagen naar Conſtantinopolen gezonden, en hier naar Engeland willen terug keeren, voor zeker in de hoop, dat de Porte eindelijk van beſluit veranderen zou. Voor het overige vergenoegt zich het achter gelaten Engelsch Eskader met den handel van Conſtantinopolen ter zee te ſtremmen, naardien het te zwak is, om iets tegen de Dardanellen te ondernemen.

Terwijl de Engelſchen voortgaan, om den beneden-mond der zee van Marmora te ſluiten, heeft het Ruſſiſche Hof daarëntegen den boven-mond van dit Kanaal geopend. Volgens bevelen uit Petersburg, is de ſcheepvaart op de Zwarte Zee weder vrijgeſteld, hetwelk van een onberekenbaar voordeel is voor Conſtantinopolen, alwaar de levensmiddelen zeer duur geworden waren. Zelfs zijn verſcheidene met koorn geladene Ruſſiſche ſchepen, uit de havens van de Krim, in die hoofdſtad aangekomen, en nog verſcheiden anderen worden 'er verwacht. Deze omſtandigheid ſtelt de inwoners gerust, en maakt de blokkade der Engelſchen bijna nutteloos; het eenigst nadeelig uitwerkſel hunner tegenwoordigheid is, dat zij den handel der Aſiatiſche aan den Archipel gelegene Koopſteden, en vooral die van Smyrna, belemmert.

SPANJEN.

MADRID *den* 5 *November.*

Heden heeft de Koning het volgend Decreet toegezonden aan den Gouverneur *ad interim* van den Raad van Caſtilien:

De ſtem der natuur ontwapent den arm der wraak; en, wanneer de onbedachtheid het medelijden inroept, kan een teder Vader zich 'er niet aan ontrekken. Mijn Zoon heeft reeds de bewerkers geopenbaard van het afgrijzelijk ontwerp, hetwelk hem kwalijkgezinden hadden doen opvatten! hij heeft alles naar verëlſch van regten bewerken, en alles blijkt met de door de wet tot zoodanige bewijzen gevorderde nauwkeurigheid. Zijn berouw en zijne verbazing hebben hem de vertoogen voorgeſchreven, waarmede hij zich tot mij gewend heeft, en waarvan hier de letterlijke inhoud volgt:

„ Sire en Vader, ik heb mij ſchuldig gemaakt, door mijnen pligt jegens „ Uwe Majeſteit uit het oog te verlieren. Ik heb te kort gedaan aan mij„nen pligt jegens mijn Vader en mijn' Koning, doch ik heb 'er berouw „ over, en ik beloof aan Uwe Majeſteit de onderdanigſte gehoorzaam„heid. Ik had niets zonder Uwer Majeſteits toeſtemming behoeren te „ doen; doch ik werd verſchalkt: ik heb de ſchuldigen verklaagd, en ik „ bid Uwe Majeſteit, mij vergiffenis te ſchenken, en Uwen dankbaren Zoon „ toetelaan Uwe voeten te kuſchen."

„ San-Lorenzo, den 5 November 1807."

(*geteekend*,) FERDINAND.

„ Mevrouw en Moeder, ik gevoel hevig berouw over den groven mis„ſlag, dien ik tegen den Koning en de Koningin, mijne Ouders, begaan „ heb; het is derhalve, met de grootſte onderwerping, dat ik U des„wege vergiffenis vraag, als ook wegens mijne hulſtarrigheid, om U dien „ avond de waarheid te verlooehenen; dierhalve ſmeek ik Uwe Majeſteit, „ uit het diepſte mijns harte, met Hoogstderzelver bemiddeling bij mij„nen Vader te willen tuſchen beiden komen, op dat hij gelieve toeteſtaan, dat Zijner Majeſteits voeten kuſchen Zijn dankbare Zoon."

„ San-Lorenzo, den 5 November 1807."

(*geteekend*,) FERDINAND.

„ Ten gevolge dezer brieven, en het verzoek der Koningin, mijne veel geliefde Gemalin, ſchenk ik mijnen Zoon vergiffenis, en zal hij in mijne genade wederkeeren, zoodra mij zijn gedrag bewijzen van eene opregte boordoening zijner daden zal hebben verſchaft. Ik beveel ook, dat dezelfde Regters, die in deze zaak, van den beginne af, kennis genomen hebben, daarmede voortvaren, en ik verlooflof hen, zich andere Ambtgenooten toetevoegen, zoo zij dezelven noodig hebben; ik gelast hen, mij, zoodra deze zaak zal afgeloopen zijn, het vonnis voortedragen, hetwelk overëenkomſtig de wet zal moeten zijn, mitsgaders de zwaarte der misdaden en de hoedanigheid der perſonen, die dezelven begaan mogten hebben; zij zullen, in het opmaken der punten van beſchuldiging, tot grondſlag moeten nemen de door den Prins, in het door denzelven ondergaan interrogatoire, gegevene antwoorden; deze zijn door deszelfs hand geparaphëerd en geteekend, mitsgaders de, alsmede door deszelfs hand geſchrevene, papieren, welke uit deszelfs Bureau geligt zijn. Dit beſluit zal aan mijne Raden en Regtbanken worden medegedeeld, en men zal hetzelve onder mijne Volken kenbaar maken, opdat zij daarin mijn medelijden en mijne regtvaardigheid erkennen, en om de ſmart te verligten, waarin zij door mijn eerſte Decreet gebragt zijn; wijl zij daarin het gevaar huns Souvereins en Vaders zagen, die hen als zijne eigen kinderen bemint, en van welken hij bemind wordt."

(*geteekend*,) D. BARTHOLOMÉ MUNOZ.

Ook ziet alhier het volgend Stuk het licht:

„ Bij Koninklijk Decreet van den 30 October l.l., vervat in den circulairen brief, dien ik U den 31 derzelve maand heb toegezonden, (*zie dezelve in de* Koninklijke Courant *van Zaturdag l.l.*,) heeft het Z. M. goedgedacht aan den Raad te kennen te geven, dat Hoogstdeszelfs doorluchtige Perſoon, door Gods hulp, van den ramp, die denzelven dreigde, bevrijd was."

„ Uit dien hoofde heeft de Raad aan Z. M. voorgeſteld te verlooven, mitsgaders aan alle Hoogstdeszelfs Volken en Gemeenten des Koningrijks, aan den Alvermogenden dank te betuigen voor deze weldaad, door eene plegtige feestviering."

„ Z. M. goedgevonden hebbende het verlangen van Hoogstdeszelfs Raad goed te keuren, heeft deze beſloten, zulks heden ten uitvoer te brengen, hebbende al verder gereſolveerd U de noodige bevelen te doen geven, dat zulk een feest in uwe Hoofdſtad en hare onderhoorigheden plaats hebbe."

„ Het gene ik mededeele, op bevel van den Raad, tot deszelfs geregelde uitvoering, en op dat gij zulks aan de Heeren Aarts-Biſschoppen, Biſschoppen, Prelaten, wereldlijke en geordende van de Heilige Kerken doet weten, U verzoekende mij den ontvangst van het tegenwoordig Decreet te melden."

„ Madrid, den 3 November 1807."

(*geteekend*,) D. Barthelomé Munoz.

I T A L I E N.

Milaan *den* 9 *November*.

Binnen zeer korten tijd moet de Land-Armee van het Koningrijk Italiën voltallig gemaakt worden. Volgens een Decreet van Z. Keiz. M. onzen Koning, den 30 October te Fontainebleau genomen, zal onze Conſcriptie uit 10,000 man beſtaan. De helft der opgeſchrevenen moet terſtond op de been gebragt worden, en de andere tot eene reſerve dienen, die opgeroepen zal worden, wanneer de omſtandigheden zulks vereiſchen zullen. De lijsten zullen in de laatſte tien dagen van December moeten opgemaakt worden, en alle de Contingenten der helft, die dadelijk op de been moet komen, den 15 Januarij bij hunne onderſcheidene Corpſen aangekomen zijn.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 17den November waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondſen als volgt: 5 pCts. Geconſ., jouiſſ. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 50 c. *Idem*, jouiſſ van 22 Maart 1808, 0 fr. 0 c. Aktiën van de Bank, met verdubbeling, 1330 fr. 0 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c. En den 18den November, 5 pCt. Geconſolid. jouiſſ. van 22 Sept. 1807, 85 fr. 50 c. *Idem*, jouiſſ. van 22 Maart 1807. 0 fr. 0 c. Actien van de Bank, met verdubbeling, 1330 fr. 0 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

BEVOLKING, GEBOORTE- en STERF-BERIGTEN.

Op den 8 November is, door den Stads-Operateur, Heel- en Vroedmeester, te Nymegen, *J. van Munſter*, onder aſſiſtentie van den Stads Med. Doct *R. Scheers*, en den Preſident der Geneeskundige Commiſſie in Gelderland, *J. J. Kopp*, aan de Huisvrouw van den Meester Schoenmaker *J. van der Kerkhof*, oud 21 jaren, door de Engelſche Ziekte zeer aangedaan, de Operatie der *ſectio ſimphiſis oſſis pubis*, of doorſnijding der Schaambeens-vereeniging, met een zoodanig gelukkig gevolg verrigt, dat de Moeder en het Kind zich ſedert, naar tijds- en andere omſtandigheden, zeer welvarende bevinden.

WETENSCHAPPEN, LETTEREN en KUNSTEN.

Tegenwoordige toeſtand van Perziën.

Perziën is tegenwoordig in zestien groote Provintiën afgedeeld, vijf anderen daar onder niet gerekend, welke, van de onlusten gebruik makende, hare onafhankelijkheid gevestigd hebben. De Gouverneurs der Provintiën van dit Rijk ſtaan tot den Monarch, of den Schach, bijna in dezelfde betrekking, als de Pacha's tot de Verhevene Porte. Zij oefenen, in tijd van Vrede, de hoogſte magt uit, brengen hunne ſchatting op, zijn vrij onbepaald, en, in tijd van Oorlog, zijn zij de eerſte Bevelhebbers over het Leger.

Het luchtgeſtel van dat groote land is zeer verſchillend. In de nabijheid van den Caucaſus en der Caspiſche Zee zijn de Winters ſtreng, en de Zomers heet.

In de binnendeelen des Rijks is de hemel zachter, doch de lucht meestal droog, fijn en koel. In het zuidelijk Perziën, daarentegen, vindt men eene brandende hitte, droogte, of een' verſtikkenden, ongezonden nevel, die, van den Perziſchen zeeboezem, door de winden wordt aangebragt. Van Meij, tot aan het einde van November, regent het, in het zuidelijk Perziën, maar zelden of bijna nooit. Gras en kruiden verwelken, de heuvels en bergen zijn kaal, en de vlakten zijn dáár alleen bebouwd, waar men dezelven kan beſproeijen. En daar dit zeer moeijelijk is, wijl het land aan beken en rivieren gebrek heeft, en geene derzelven geheel bevaarbaar is, als wordende meestal door het zand verzwolgen, zoo kan men veilig rekenen, dat ſlechts het twintigſte gedeelte van het uitgebreide Perziën bebouwd is. Al het andere is dor en kaal, met doornen en dorre ſtruiken verwilderd, en, reeds in Junij, is overal het groen verdwenen. Uit deze dorheid van den grond kan men het verklaren, dat, ondanks alle vlijtige naſporingen, men nergens, in Perziën, ſlakken of ſchelpen vindt. Het water, dat de Natuur aan dit land onthouden heeft, wordt door menſchelijke vlijt aangebragt. Overal vindt men diep gegravene putten, kanalen, dijken, waarin men het water, dat, in het voorjaar, van de bergen ſtroomt, zorgvuldig bewaart, en dat onder het opzigt van Lands Ambtenaren ſtaat.

Men bouwt, in Perziën, Koren, Gerst, Peulvruchten en Ryst. Artſenijën, Verwplanten, Gommen, Tabak, Zijde, Olie, en voorál Katoen, vindt men in groote menigte. De vruchtbaarſte ſtreek is aan den Caucaſus en de Zwarte Zee. Daar ziet men bijna alle vruchtboomen van Europa, Citroenen en zelfs Suikerriet; de Wijnſtok ſlingert zich, zonder menſchelijke verpleging, van boom tot boom.

De bovendeelen, in het Caucaſisch gebergte, zijn van boſſchen beſchaduwd; terwijl de bergen van het zuidelijk Perziën onvruchtbaar en kaal zijn. Alleen de Provintie Kerman maakt eene uitzondering. Zij brengt vele vruchten aan, ook Palmboomen, en weinige andere houtſoorten.

Perziën heeft alle de dieren, die in Europa gevonden worden, ook ſommigen van Afrika, als den Leeuw, het Luipaard en den Tyger. Ook heeft het alle Europiſche Vogels, den Wachtel uitgezonderd. Viſchen zijn, uit gebrek aan water, zeldzaam; aan de kusten van den Zeeboezem vindt men groote zwermen van Sprinkhanen.

Uit deze weinige trekken kan men reeds oordeelen, dat Perziën, voor den Handel, niet zeer belangrijk worden kan, wijl het geene rivieren of ſtroomen heeft; ook zal men ligtelijk bevroeden, dat het, door zijne inwendige geſteldheid, bijna onöverkomelijke verhinderingen heeft, in de hoogere beſchaving des volks; en de bevolking, om die zelfde reden, nooit groot kan wezen.

Met dat al zijn de Perzianen zacht van aard, vriendelijk en gastvrij; gelijk in het geheele Oosten. Zij hebben zucht voor kunſten en wetenſchappen, beminnen den Koophandel, zijn naarſtig, en hebben veel op met vreemdelingen, offchoon zij ook geene Mahomedanen zijn. Hier door onderſcheiden zij zich zeer van de Turken, hoewel zij met dezen hetzelfde Luchtgeſtel, denzelfden Godsdienst en ook denzelfden Regeringsvorm, gemeen hebben.

Ja, wanneer zij, even als de Turken, meer gelegenheid gehad hadden, met Europeërs om te gaan, zoo hunne hoofd- en zeeſteden niet zoo afgelegen waren, indien hunne aanzienlijke perſonen, even zoo gemakkelijk, door beſchaafde Landen hadden kunnen reizen, gelijk de Turken, zij zouden zekerlijk groote vorderingen in kennis en beſchaafdheid gemaakt hebben.

Hoe zeer ook ijverige vereerders van Mahomed, en ſtrenge opvolgers zijner Godsdienstige inzettingen, zijn zij evenwel op verre na zoo onverdraagzaam niet, als de Turken. 't Is waar, geen Perziaan zou met iemand eten, die zijnen Godsdienst niet beleed, zou uit geen' kop, geen glas drinken, waar uit een Christen, een Jood of Indiaan, gedronken had, doch hij verlooft anderen niet alleen den toegang in eene Moskee, maar gedoogt ook beſcheidene aanmerkingen, die men tegen zijnen Godsdienst maakt. Hij wordt daar bij niet beledigd, maar zal zijne partij heimelijk beklagen.

De huizen, in Perziën, zijn meestal laag, van eene eenvoudige, doch evenredige bouworde. Elke woning heeft haren eigenen tuin, en, waar de gelegenheid daar toe ongunstig is, daar zijn ten minste eenige ſchaduwrijke boomen geplant. De Grooten hebben meestal kleine fonteinen, in hunne zalen, om de lucht te verfriſschen. Het huisraad is zeer eenvoudig. De grond der kamer, waar in men dagelijks is, wordt met dubbelde tapijten bedekt. Rondóm den wand vindt men eene Sofa, die niet hoog is. 's Avonds ligt men op tapijten. 's Nachts ſlaapt men op de Sofa.

De kleeding der mannen beſtaat uit vier voorname ſtukken, een pantalon van zijde of katoen, die tot aan het einde van het been loopt; een hemd, (de rijken dragen het van roode zijde, de minvermogenden van katoen,) dat, zonder boord, met een' knoop over den regter arm wordt vastgemaakt, en aan weerskanten open is; een zeer kort kamizool, met twee knoopen, ter zijde toegeknoopt; eindelijk een' rok, die vóór en op zijde open is, en, in den winter, eenen pels, die tot op de voeten komt, en, van aanzienlijke lieden, met een ſhawl van kaf mir of kerman, ſomtijds ook met een' lederen gordel, om het lijf is vastgemaakt. Groote ſtaatsdienaars en krijgslieden dragen, in dezen gordel, een' dolk; kooplieden, regtsgeleerden en anderen, hebben daar ſchrijfgereedſchap.

In het Perzisch gewaad ziet men de echte Oosterſche pracht. Alles is met edel geſteente en parelen bezet, voorál de tulband en de gordel. Behalve vele vinger-ringen, dragen groote heeren nog eene gouden halsketen, waaraan een zegelring, eene beurs, een uurwerk, en vele andere kleinoodien hangen.

Bovenál ziet men de weelde van den Perziaan, in zijne prachtige wapenrusting, eereteekenen en ſieraden. Een ſabel alleen, of de kling van een' dolk, wordt ſomtijds met vijftien en twintig, ja zelfs met dertig duizend Piasters betaald. Het gevest is dikwijls nog kostbaarder. Boven aan ſchittert een grooten robijn, een prachtige ſaffier, of een diamant van ongemeene waarde. De geringſten zijn met fraaigewerkte, gouden en zilveren, platen belegd.

Geene mindere pracht heerscht 'er in de kleeding der Vrouwen, waaraan men zekerlijk gewennen moet, om die ſchoon te vinden. De kouſen der vrouwen zijn zeer wijd, met watten opgevuld, zoo dat de gedaante harer beenen zeer misvormd is. Haar hemd en kleederen zijn voor de borst open, en met eene groote menigte van koorden en kleine zijden, zilveren of gouden knoopen, vastgemaakt; de gordel om het lijf is van leder, met doek, of geborduurde zijde overtrokken, en verſierd met zilver, goud en juweelen. De haren (hairen) hangen in vlechten neder, of ſlingeren in lange krullen over de ſchouders. De shawls, waarmede zij het hoofd omwinden, de muſſen, hare diademen en tulbans, zijn zoo bont en in zoo vele duizende formen, gelijk het hoofdſieraad der Europeſche vrouwen.

Men kan wel van eene aanzienlijke Perziana zeggen, wanneer zij in gala verſchijnt, dat zij ſtijf van goud en edelgeſteente is. Snoeren van de heerlijkſte parelen ſlingeren in hare haren (haren) en om haren hals; hare gordel ſchittert van diamanten en robijnen; hare vingers zijn met de prachtigſte ringen bezet; om armen en beenen ſlingeren de kostbaarſte banden; en de naden der kleederen zijn veelál met gouden platen overtrokken. Op de ſtraat ziet men alle die heerlijkheid niet, want rijke en arme vrouwen zijn dan met een' grooten ſluijer bedekt.

Doch, ondanks alle die pracht, is de Perziane, ook in den weelderigſten Harem, niet benijdenswaardig, in de oogen eener Europeſche vrouw. Zij heeft geene vrijheid, is geheel ſlavin. Zij heeft eene menigte mededingſters. Zij moet haren gebieder geheel ten dienſte ſtaan. Het eene gedeelte van den dag brengt zij in het bad en in de kleedkamer door; het ander gedeelte is voor hare vriendinnen, die haar bezoeken, hare kostbaarheden bewonderen; terwijl danseresſen en ſnarenſpeelſters dagelijks komen moeten, om hare tijdverveling te verdrijven. Welk eene gewijdige beſtemming! De welriekendſte geuren, de duurſte, uitgezochtſte ſpijzen, de kostbaarſte kleederen, alles, wat zij begeert, heeft zij in eenen verkwistenden overvloed, en niets ontbreekt haar, behalve vrijheid!

Naast de vrouwen zijn het de paarden, waar voor rijke Perzianen veel betalen. Het is onbeſchrijfelijk, hoe veel goud, zilver, edelgeſteente, parelen en ſtrikken, aan het hoofdſtel van een paard gegeven worden. Toom en buikriem zijn met gouden ketenen bezet. Het ſtaatie-kleed over den zadel, tot op den grond hangende, ſchittert van goud, juweelen en parelen. Geen aanzienlijk man zal daar ooit op de jagt gaan, of zijne vrienden bezoeken, zonder van verſcheidene ſtallen vergezeld te worden, waar van elk één of twee paarden, prachtig uitgedost, met zich voert. De ambtelooze burger is altijd, zoo hij uitrijdt, vergezeld van twee of drie bedienden, die even zoo ſchoone paarden, als hij, hebben.

Op het Land is dat geheel anders. Daar heerscht overvloed. De Landman, met zijne echte Vrouw te vreden, bewaakt haar ook met des te meer ijverzucht. De minſte argwaan is oorzaak genoeg, om haar te mishandelen, of te verſtooten; is hij van haren ontrouw overtuigd, zoo moet zij het met haar leven boeten. Heeft hij zelf daar toe geen' moed, dan eischt hij het van iemand zijner bloedverwanten, om haar den dolk in het

hart te ſtooten, ten einde niet onteerd te blijven. De echtbreuk wordt, niet alleen op het platte Land, maar in geheel Perziën, met den dood geſtraft; ondertusſchen heeft dit geval daar zelden plaats.

Even als bij de Turken, is ook, bij de Perzianen, de baard van den man, in hooge achting. Ieder een draagt den langen baard, de ſlaaf zoo wel als de Heer. In geheel Perziën ziet men overäl zwarte baarden, de kunst moet het vergoeden, zoo de Natuur dit heeft nagelaten. Hoe zwarter en grooter dezelve is, zoo veel ſchooner wordt de man gehouden. Men is ook zeer zorgvaldig, in denzelven te reinigen. 's Morgens en 's avonds, en vóór en na het eten, wordt hij gekamd, gewasſchen, opgemaakt, gezalfd; kortöm, de baard ontneemt den wellevenden Perziaan vele uren. Doch het hoofdhaar (hair) kost zoo veel mindere moeite. Wekelijks wordt het hoofd tweemaal kaal geſchoren, of men laat, tot ſieraad, eene lok op den ſchedel. Geringe lieden dragen het haar (hair) over de ooren.

De Perzianen zijn lekkerbekken; zij verſtaan de kunst, het gehemelte te prikkelen. Doch de Europeërs zouden, bij hunne gastmalen, van honger ſterven, want geen volk in de wereld is zoo matig, in het eten, als het Perziſche, en het is naauwelijks te begrijpen, hoe de menſchen daar leven kunnen. Een reiziger ſchildert ons een middagmaal af, waaröp hij, met zijne reisgenooten, genoodigd was, bij eenen der voornaamſte Inwoners van Kerman Schah, genoemd *Aga Riza*. Dit middagmaal beſtond in een ſchoteltje geronnene melk; vervolgens twee harde, gezoutene eijeren, in kleine ſtukken geſneden, op een klein ſchoteltje; een weinig verſche kaas, op een dergelijk bordje, en zeer dun brood, van eenen ovalen form, wegende nog geen pond. Dit alles werd beſloten met een weinig azijn, met druivenſop (ſap,) in een aardig, kristallijnen vaas opgediſcht.

„ Eerst dachten wij, (zegt die reiziger,) dat dit alles een vóórgeregt was, en 'er naderhand vaste ſpijze volgen zou. Doch men was zeer bedrogen, daar 'er niets meer gegeven werd."

Het avondëten is bij de Perzianen voedzamer, daar men dan vleesch, gevogelte en rijstenbrij, op tafel vindt.

Het brood is tamelijk wit, goed gekneed en meest van Tarwemeel, doch zoo dun, even als oblie. Nevens het brood, is rijst het gemeenſte voedſel. Men kookt dezelve zeer ligt; dan laat men het water, door eenen linnendoek, daarvan afloopen, giet verſch water daar op, om alle lijmige deelen daarvan af te trekken; vervolgens wordt zij, op deze wijze gereinigd zijnde, weêr in een' ketel gedaan, waarïn men ajuin geſmoort heeft; men doet daar bij Zout, Peper, Kruidnagelen, Venkel, en andere Specerijën, ſomtijds ook geſchilde Amandelen, Rozijnen, zonder pitten, Erwten of kleiner groene Boonen.

Wijn wordt tegenwoordig, in Perziën, weinig gemaakt; alleen te Schiras en Ispahan, waar Armeniërs, die daar toe jaarlijksch verlof koopen moeten, dit werk alleen verrigten. Anders hadden zij overäl maar vervolging te vreezen, wanneer men, in hunne huizen, een' voorraad van wijn vond. Zij hangen daaröm liever de druiven op, en droogen dezelven, makende daarvan brandewijn, voor hun gebruik.

Voorts vindt men overäl Wijngaarden, in Perziën. De druiven zijn uitmuntend, en men verſtaat de kunst, dezelven, zeven of acht maanden lang, verſch te houden. Het grootſte deel wordt, na den wijnöogst, gedroogd en naar Indiën verzonden, waar men van dezelven aangename ſterke dranken ſtookt. Ook bereidt men van de druiven eene ſoort van druivenmoes, dat aangenaam van ſmaak is, en met brood wordt gegeten, of, met azijn gemengd, een friſchen drank verſchaft.

De Perzianen gebruiken nog meer den Opium. Hij wordt nooit zuiver genomen, maar men vermengt hem, met allerlei geurige ſpecerijën, waardoor hij verſterkend en minder bedwelmend is. De ſtoffen, met welken de Opium wordt toebereid, zijn Muscus, Amber, Benzoïn, Muskaatbloeſem, Oranjebloemen, Muskaatnooten, Venkel, Kaneel en Saffraan.

Sedert de burgerlijke onlusten is het getal der Koffijhuizen, bij de Perzianen, zeer verminderd; en dezulken, welke daar nog zijn, worden niet meer zoo ſterk, als voorheen, bezocht, wijl men daarin niet vrij meer ſpreken kan, en verſpieders heeft. Hier door is het gebruik van Koffij, die voorheen de dagelijkſche drank was, bijna geheel afgeſchaft; in plaats daarvan heeft men, in bijëenkomsten, Sorbet, geſtookte dranken en gebak; zij berooken, met liefelijke geuren, hunne kamers, en laten van hand tot hand den Nargil gaan.

De Nargil, een kristallijnen of ook een metalen vaas, wordt gebruikt, in plaats van eene Tabakspijp. Dit vaas is half met water gevuld, waarin men een' hollen cilinder heeft, die met een ſchoteltje eindigt, waaröp de Tabak geſtrooid en aangeſtoken wordt. Het bovenëinde van het vaas heeft eene pijp. De rook gaat dus, eer dezelve in den mond komt, eerst door den cilinder en het water, en is veel koeler op de tong. Ondertusſchen is die toeſtel zeer omſlagtig en onäangenaam, door de moeite, welke men doen moet, om den rook op te halen.

In konfituren, gebak en andere lekkernijën, overtreffen de Perzianen alle de Europeërs. Zij konfijten alle voortbrengſelen des lands, welken men overäl begeert. Zij maken bon-bons, in alle gedaanten en kleuren; even zoo maken zij bloemen en vruchten in, beſtrooid met ſuiker, en gemengd met geſtookte wateren en liefelijke geuren.

Het merkwaardigſte van geheel Perziën is, voor den menſchenkenner miſschien, de beſchaafdheid des Volks; daar rijk en arm, voornaam en gering, op denzelfden graad van beſchaafdheid, ſtaan.

In Europa ziet men een onmetelijk onderſcheid, tusſchen bewoners van groote ſteden en van dorpen, tusſchen den zoogenaamden fatzoenlijken en gemeenen man. In Perziën is dit het geval niet. De geringe Klasſe, in de ſteden, is, in betrekking tot het verſtand, de kennis en zeden, van den Landman weinig onderſcheiden, en even zoo min van hoogere ſtanden. Daar vindt men bijna, op alle plaatſen, hetzelfde gedrag, dezelfde manieren, denzelfden toon, overal dezelfde denkbeelden, dezelfde opvoeding. Ja, de Landman, die, een geheel jaar door, in zijne tent leeft en zijne talrijke kudden, van de eene weide naar de andere, drijft, is veel fijner, vernuftiger, beſchaafder, dan de boer, in Europa, zoo hij verre van groote Steden verwijderd is. Bij dit verſchijnſel zou men eerst vermoeden, dat gebrek aan onderwijs, en het Oosterſche Despotismus, dat op alle ſtanden even zwaar drukt, deze gelijkheid van kennis, beſchaafdheid en zeden, veröorzaakten. Doch 'er is eene andere reden. De menigvuldige Oorlogen namelijk, waar door alle Perzianen in de wapenen kwamen, de burgerlijke onlusten, waarïn zij beſtendig leefden, hetrekken van de eene Provintie naar de andere, waarïn allen deelden, hebben de verſchillende ſtanden nader tot elkander gebragt, en dikwijls onderling vermengd. Daar door leefden de aanzienlijken minder afgezonderd, en verwilderden; de geringere lieden, daarëntegen, namen meer beſchaafdheid aan. De eerſten verloren iets van hunne wellevendheid en fijner gevoel; de anderen werden minder ruw, hunne kennis werd meer ontwikkeld, en de vriendelijke gemeenzaamheid der aanvoerders en opperhoofden, die zich van hun hunnen bijſtand bedienden, leerde hen, zich zelven meer te achten, en minder die genen te ontzien, welke, ſchoon boven hen geplaatst, echter met hen op een' gelijken voet leefden. De Rijken, in het Leger opgevoed, kregen het onderwijs van een' Soldaat; de geringe lieden, die den ploeg en de werkplaats voor het zwaard verwisſelden, wisten weldra zoo veel, als de vermogenden. Voorts ſtond ook de baan der eere en des geluks voor hen open, en dit alleen was genoegzaam, om, bij den minvermogenden, in zijn gedrag en denkwijze, eene gunſtige verändering te bewerken.

Met de vrouwen is dit zoo niet geſteld, als met de mannen. In de ſteden zijn zij vernuftig van geest, en bekoorlijk van gedaante. Op het Platte Land, daarëntegen, waren zij veel onbeſchaafder, en hadden meer vooroordeelen, dan de mannen.

Kunſten en wetenſchappen zijn, in Perziën zeer gezien. De man van kennis, van welk eene geboorte hij ook zij, kan tot de hoogſte waardigheden geraken. De aanzienlijke heeft huisönderwijzers van allerlei aard; de minvermogende zendt zijne kinderen naar de Scholen, die overäl talrijk, en van Koningen en gegoede Burgers wel bediend zijn.

In deze Scholen wordt Lezen, Schrijven, de Letterkunst, het Arabisch, Turksch, de Welſprekendheid, Wijsgeerte en Dichtkunde geleerd. De Letterkunst is bij de Perzianen, en zekerlijk met het hoogste regt, de grond van alle opvoeding; men moet de grondregels en den geest zijner taal kennen, om goed en juist te denken, en wel te ſchrijven. Daar het Arabisch de taal van de Godsdienst, en het Turksch de taal van het Hof en van de Noordwestelijke Provintiën des Rijks is, zoo wordt, aan de beöefening dezer talen, even zoo veel vlijt beſteed, als aan het Perzisch.

Wie naar aanzienlijke eereposten ſtaat, moet voornamelijk de Regtsgeleerdheid, de Geneeskunde of de Starrewigchelarij, beöefenen.

Deze laatſte Wetenſchap is even zoo hoog geächt, in Perziën, als zij, in Europa, tegenwoordig niet geächt wordt. Daar is geen man van aanzien en vermogen, die geen Starrewigchelaar bij zich heeft; en niemand is 'er, in Perziën, die niet, bij gewigtige gelegenheden, zijnen raad vraagt. De laatſte Sophis hadden een groot aantal van deze waarzeggers in hun gevolg, en men berekende de inkomſten dier Aſtrologen, op twee millioenen Hollandſche guldens.

De Geneeskunde wordt nooit in openbare Scholen, maar van de Artſen zelven, aan anderen onderwezen. Zij is, in Perziën, niet op Ontleed- en Natuurkunde gegrond, maar alleen op de ondervinding. De Perzianen kennen wel de werken van *Galenus* en *Avicenna*, doch zij volgen dezelven niet.

De Regtsgeleerdheid leidt den beoefenaar tot de aanzienlijkſte, geestelijke en wereldlijke Ambten. Wien niet het goud bekoort, dat de Starrewigchelarij zoo rijkelijk beloont, wijdt zich aan het Vaderlandſche Regt.

In de Schilderkunst hebben de Perzianen weinige vorderingen gemaakt. Misſchien heeft de leer van Mahomed, die de afbeelding van eene menſchelijke gedaante verbiedt, dezelve zeer verhinderd. Even zoo is het met de beeldhouwkunde bij hen geſteld, doch het marmer is bij hen ook zeer ſchaars. Echter is hun ſnijwerk in hout, en de ſieraad aan hunne gebouwen, vrij aardig.

De muzijk der Perzianen is meestäl aangenaam, welluidend en vol gevoel. Hunne danſen en pantominen zijn roerende en betoverend.

Hunne bouwkunde is eenvoudig, bevallig, vol van evenredigheid, en overëenkomſtig het luchtgeſtel. Hunne zolderingen en koepels zijn verwonderlijk ſchoon, prachtig en voltooid. Daar aan geeft men alle verſierſelen, welke niet overtollig zijn. Wijl het hout zeer ſchaarsch is, (want voor den huisbrand maken de Vrouwen, op het Land, eene ſoort van turf, uit gehakt ſtroo met veemest,) vindt men, in de muren, noch hout, noch ijzer; maar alles wordt van klei-aarde, in de zon gedroogd en met kort ſtroo gemengd, gemetſeld, en weêr met klei overgeſtreken; ook gebruikt men, bij aanzienlijke huizen, gebakkene en gehouwene ſteenen, welke uit- en inwendig met kalk of gips bepleisterd worden. De daken zijn gewelfd en boven plat. De koepels der Moskeën en Paleizen zijn met tegels gedekt, als Delftſch aardewerk verglaasd, en met verſchillende kleuren beſchilderd, dat een fraai aanzien geeft.

De Goud- en Zilverſmits, Juweliers, Steenſnijders en andere Ambachtslieden, werken met bevalligheid en vrij goeden ſmaak.

Over het geheel genomen hebben de Perzianen, in vele werktuiglijke kunſten, den voorrang boven de Europeërs. Zij overtreffen hen in verwerijën. Zij geven aan hunne Stoffen levendiger en vaster kleuren, dan wij, en drukken Katoen en Zijde, om het even, of zij met kleuren, goud, of zilver wezen moeten, zoo zuiver, zoo vast, dat men het niet genoeg bewonderen kan. Hun Porſelein is zoo ſchoon, als het Chineeſche, kan zeer wel tegen het vuur; maar hun glaswerk is minder goed. Het Papier maken zij uit boomwol of lappen van Katoen, zijnde aan de ééne zijde zeer glad, doch minder fijn en wit, dan het onze. Hun Papier van zijde vodden gemaakt is dunner, ſteviger, glanziger, maar graauw.

De oorlog en omwentelingen hebben den Handel, in Perziën, zeer geſtremd. Op verre na is de Koophandel tegenwoordig dat niet meer, wat dezelve voorheen onder *Schah-Abbas I.* was, toen Armeniërs, Banianen en Joden, in alle groote Steden van Perziën gezeten, de voortbrengſelen van Hindostan en der Eilanden des Oost Indiſchen Oceaans ontvingen, en naar Turkyën en Europa verzonden; terwijl de Europeërs, te Ispahan en Schiras wonende, naar hun vaderland de voortbrengſelen en handwerken dezer Landen, in groote menigte, verzonden.

De Handel, door den oorlog veröntrust, werd naar ſtiller oorden verlegd. Joden en Banianen, die gevaarlijke onlusten moede, hebben het onrustig Perziën verlaten.

De Indiſche waren gaan nu regelregt naar Turkyën, bijzonder naar Bagdad en Basſora, van waar zij naar Haleb, Damascus en andere plaatſen, vervoerd worden. Perziën levert tegenwoordig niets, of weinig, aan de Turkſche Staten, en is met de Europeërs bijna buiten alle Handelsbetrekking.

Voorheen was de Zijdehandel de belangrijkſte, in Perziën; 'er werden jaarlijks 22.000 balen, iedere baal 200 ponden zwaar, naar Europa vervoerd. Tegenwoordig is deze Handel geheel geſtremd.

Wol en Kemelshaar (hair) zijn nog tegenwoordig de voornaamſte voortbrengſelen des Lands, doch worden meestäl in het Rijk zelven gebruikt. De Handel in Paarden is nog aanzienlijk. Jaarlijks worden 2000 derzelven, gerekend tegen *f* 100 het ſtuk, naar Turkyën uitgevoerd, en 3000, tegen *f* 350, het ſtuk gerekend, naar Indiën.

Boomwol, hoewel zij de Oostindische hier evenaart, is nog altijd beter, dan de Turksche, Smyrnsche en de zoogenaamde Levantsche. Ook wordt dezelve, in eene tamelijke hoeveelheid, jaarlijks nog vertonden. Even zoo levert Perzië, in overvloed, Kran, Manna van Alagi, Rozenwater, Bezoar en andere Specerijën. De Perzische handwerks-goederen van Katoen, Zijde, Garen, Fluweel, Taf, Satijn en dergelijken, waren altijd zeer gezocht, doch zijn, sedert den stilstand der Koninklijke Fabrijken, zeer schaarsch geworden. Even zoo waren voorheen de Perzische Schawls van Kemelshaar (hair), schoon minder fraai, dan die van Kasimier, zeer getrokken.

Een' geregelden Handel onderhouden de Perzianen nog tegenwoordig alleen met de Turken en Indianen. De Russen en Engelschen zoeken denzelven met hen te deelen; doch het schijnt, dat de eersten, uit hoofde van hunne nadere betrekkingen met Perzië, de pogingen der laatsten weldra verijdelen zullen.

Had Schach-Abbas zijn doorzigt en verstand, zoo wel, als zijne onmeetbare schatten, op zijne opvolgers kunnen overbrengen, dan zou Perzië misschien tegenwoordig het middelpunt van alle handelsbetrekkingen, tusschen Europa en Azia, weezen, en Engeland nooit dien invloed in Oostindië verkregen hebben, waarop Perzië alle aanspraak had.

In tijd van vrede heeft dit Rijk geene staande Legers, en zelfs, wanneer de oorlog gevoerd wordt, laat men, gedurende den winter, het Leger met verlof uit elkander gaan. Alleen de lijfwacht van den Monarch wordt nooit afgedankt, en is ook altijd gereed, om uit te trekken. Ondertusschen kan men, in zeer korten tijd, een talrijk leger op de been brengen. De Stadhouders, in de Provintiën, of de *Khans*, zijn, zoo dra zij het Koninklijk bevel ontvangen, elk uur bereid, om zich aan het hoofd van hun Volk te stellen.

Even zoo werven de onderscheidene Volksstammen, die in het Rijk verstrooid zijn, als de Lesgiërs, Usbeken, Afghans, Kurden, Turkomannen en anderen, aanzienlijke Legerbenden, ten dienste van den Staat. Doch deze scharen maken meer al eene irreguliere ruiterij uit, welke echter tot den ligten dienst uitnemend gebruikt wordt.

Het voetvolk maakt het zwakste gedeelte der Perzische magt uit, zijnde eene ellendige, ongeoefende, zaamgeraapte bende, uit landlieden van allerlei Volksstammen, zonder onderscheid en krijgstucht. Het opperhoofd van het Perzische Leger voert den titel van *Sardar*. De *Khans* der Provintiën zijn zoo veel, als Divisie-Generaals; doch moeten ook tot die waardigheid benoemd worden. De *Min Baschen* zijn Bevelhebbers over 1000 mannen; de *Pansah-Baschen* over 500; de *Yu-Baschen* over 100; de *Panschah-Baschen* over 50; en eindelijk de *Dag-Baschen* (eene soort van Korporaals,) over 10 mannen.

De Perziaan kent den snaphaan zeer goed, doch bedient zich van denzelven, in het veld, veel minder, dan de Turk. Nog altijd geven de Perzianen de voorkeur aan hunne pijlen, lansen, hellebaarden, sabels en kangiars. De ruiterij heeft eene karabijn, waar van zij zich in het treffen, maar één's bedient; in den gordel twee pistolen; eene lange, krombe sabel, wier scherpe snede binnenwaarts is, eene lans, een' hellebaard, en bovendien nog andere wapenen, aan den zadel hangende. De snaphanen van het voetvolk zijn lang, zwaar, worden op stutten gelegd en met touwen aangestoken. Grofgeschut, waar van de Perzianen eenen vrijgroten voorraad hebben, gebruiken zij bijna nooit.

Bij de Turkomannen en Usbeken ziet men geene snaphanen. De lans is hun begunstigd wapentuig, ligt, gelijk de Arabieren, met eene scherpe stalen punt. Pijl en boog gebruiken zij, bij het aanvallen, en vlugten, even veel. Op de vlugt leggen zij zich meer over op hun paard, en schieten zoo, zonder zich op te houden, gelijk de oude Parthen gewoon waren, den pijl, met vele behendigheid over hun hoofd heen, op den vijand, die hen nazet.

Dit schaars gebruik van den snaphaan maakt het voor den Perziaan noodzakelijk, de ganssche wapenrusting der oudheid nog tegenwoordig te behouden. Bij de ruiterij ziet men nog pantsieren, harnasschen en helmen dragen. Het voetvolk voert nog kleine schilden en rondassen.

Het raadsel is daar door opgelost, hoe eene kleine Russische legermagt, maar op de wijze der Europeërs geoefend, het ganssche Perzische Leger in 't vogel houden, en overwinning op overwinning behalen kon. Daar bij komt nog, dat de Perzianen, hoe zeer ook voordeelig aan de zee gelegen, in 't geheel geene Oorlog-schepen hebben. Eens hadden zij eene kleine Vloot, op de Caspische zee, doch zij werd, gedurende de onlusten, vernield. En aan de Perzische Golf, in de zuidelijke heete landen van het Rijk, ontbreekt het aan hout, zoo men het niet, met groote kosten, uit Hindostan, laat aanvoeren.

SPECTACLE FRANÇAIS à UTRECHT.

LES COMÉDIENS ORDINAIRES DU ROI donneront aujourd'hui, Mardi, le 24 Novembre, la première Représentation d'ADOLPHE ET CLARA OU LES DEUX PRISONNIERS, Opéra en un Acte, de Mrs. Marsollier *et* Dalayrac; *suivi de la première Représentation de* RICHARD COEUR DE LION, *Opéra en trois Actes, à grand Spectacle.*

NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG van den HAAG.

In de Koninklijke Fransche Comedie-Zaal.

Op HEDEN, den 24 November 1807, onder Directie van *W. Bingley*, DE BROEDERS OP DEN TOETS, nieuw beroemd Tooneelspel, naar 't Fransch van *Pelletier Volméranges*, door *C. van den Vyver*, nooit alhier in 't Nederduitsch vertoond; gevolgd van de BELACHELIJKE ZELFSMOORD, vrolijk Blijspel, naar 't Fransch van *Marteinville*.

MINISTERIE van OORLOG.

*** De Magazijnmeester der Kleeding, Equipeering en Kaserneering, bij het Ministerie van Oorlog, zal, ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Heere Minister van Oorlog van Zijne Majesteit den Koning van Holland, door den Commisaris Rapporteur voor het District van Zuidholland, op Woensdag den 25 November 1807 en volgende dagen, in de Kasuarisstraat in den Haag, publiek doen Verkoopen eene kwantiteit incourante of defecte *distinctive Teekenen, Zilver en Kemelshaar Galon en Tres., Knoopen, Hoeden en Leder*, als mede eenig defekt of incourant *Laken, Karsaai en Saai*, en het geen verder ter Koop zal worden aangeboden, alles op Maandag en Dingsdag vóór de Verkooping te zien, des voormiddags van 10 tot 12 en des namiddags, van drie tot vijf uren.

*** *De Betaalmeester van Oorlog* brengt bij deze ter kennis der gagieerde Militairen, welke, ten zijnen Kantore, derzelver Gagement-betaling ontvangen, dat hij, op aanstaanden Woensdag en Donderdag, voorts op Maandag en Dingsdag der drie daarop volgende weken, 's morgens ten tien tot 's middags ten één uur, zal vaceeren, ter betaling van het tweede Kwartaal Gagement van dezen jare, verschenen ultimo Junij, l.; zullende, ten aanzien van de betaling der Gepensioneerde Officieren over het voorschreven tweede Kwartaal, door hem nadere Advertentie worden gedaan.

Den Haag, den 24 October 1807.

De Betaalmeester van Oorlog voorn. JOHs. VAN BURG.

*** *De Betaalmeester van Oorlog* brengt, bij deze, ter kennis van de respective belanghebbenden, dat hij, op aanstaanden Maandag den 16 dezer, en voorts dagelijks, gedurende deze loopende maand November, (uitgezonderd Zaturdags en Zondags,) zal vaceeren, tot de voldoening van het Kwartaal Pensioen, *ultimo* Junij dezes jaars geëxpireerd.

Wordende wijders zoodanige Weduwen, van in de Veldtogten van de jaren 1799 en 1800 gesneuvelde Militairen, welke tot nog toe zijn nalatig gebleven, in het komen ontvangen of doen afhalen van het half jaar Pensioen, mede *ultimo* Junij dezes jaars verschenen, bij deze gelegenheid geïnviteerd, om daarop, ten spoedigste, order te stellen, en voorts, wanneer overbrengen van derzelver drie maandelijksche Attestatiën *de vitâ* betreft, zich te gedragen naar het geen, deswege, bij Advertentie van hem Betaalmeester van Oorlog, de dato 4 September ll., is voorgeschreven.

Den Haag, den 14 November 1807. *De Betaalmeester voornoemd.* JOHs. VAN BURG.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** De Gesubstituëerde Strandvonders tot Ter Heyde zullen, op Vrijdag den 27 November 1807, 's morgens ten 10 uren, publiek, om gereed geld, Verkoopen: 9 Vaatjes Rum, 10 dito met Meel en Brood, 2 dito met Azija, 3 Karonades met dezelver Ropaarden, eenige Geweren en Sabels, verscheide Dekens, Matrassen, Kussens en Monteering-Buizen, eene kwantiteit ledige Vaten en Kuipen met Ijzere Banden, een zwaar Anker, een Tuij-Anker, twee einden Kabel, 10 stuks Zeilen, een Barkas, eene kwantiteit staand en loopend Touwwerk, eenig Koper, Lood, Ijzer. Rondhout en verdere Rommeling; alles geborgen van het op den 5 November ll. aldaar verorijzeld Engelsch Transport-Schip *August Cæsar*.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van zekere opene Brieven van een Mandament van Dagvaarding, in dato den 17 November 1807, van den *Raad ter Judicature over de Middelen te Water en te Lande van het Koningrijk Holland*, Geïmpetreerd bij den Advokaat-Fiskaal Generaal des Konings over evengemelde Middelen, (als daar toe bij Besluit van Zijne Majesteit den Koning, van den 29 September 1807, speciaal geautorisseerd,) door mij Ondergeteekenden, eersten Gezworen Exploicteur van den Raad der Judicature over meergemelde Middelen, na voorgaande Klokkenslag, bij openbare Edicte, *ad valvas curiæ*, uit den naam ende van wege Zijne Majesteit den Koning, zijn gedagvaard alle en een iegelijk, die, niettegenstaande het 5de Artikel der Publicatie van Hun Hoog Mogenden, van dato 31 Meij 1805, zouden willen sustineeren, eenig Regt of Aktie, tot of op de Lading van het Schip *de Vriendschap*, of eenig gedeelte van dien, te hebben, te compareeren of Gemagtigdens te zenden, op Vrijdag, die zijn zal den 4 December 1807, des middags de klokke 12 uur, voor weigemelden Raad, alhier in den Hrag, om te aanhooren zoodanigen Eisch en Conclusie, als de vertooner, R. O., als dan zal willen doen en nemen, daar op te antwoorden, en voorts te Procedeeren als naar Regten.

Aldus gedaan van de Puije van voorsz. Raad.

Den Haag, den 20 November 1807. H. B. VERBUYS.

VERKOOP van AANGEHOUDENE ENGELSCHE GOEDEREN.

*** Ten overstaan van *den Provisioneelen Commisaris-Generaal der Convooijen en Licenten in Oost-Friesland, Jeverland, enz.*, of, bij deszelfs absentie, ten overstaan van *B. D. G. Wardenburg*, zullen, op Vrijdag den 8 December dezes jaars 1807, te Elsfleth, in het Hertogdom Oldenburg, publiek, *ad opus jus habentium*, worden verkocht de volgende goederen, liggende in een Pakhuis te Elsfleth voornoemd, te weten:

Vier vaten Rum, gemerkt A, No. 1—4.

Zes dito op dubbeld Fust, gemerkt 4 met een driehoek daar onder, No. 1—6.

Iemand nadere onderrigting begeerende, adresseere zich aan den voorn. Commisaris-Generaal te Aurich, in Oost-Friesland, of bij den Commisaris *Zehender*, te Brake, aan de Wezer, in voorm. Hertogdom; zullende dezelve goederen twee dagen vóór de Verkooping kunnen beaugigd worden.

VERKOOPING *van* GECONFISQUEERDE GOEDEREN, *door diverse Commiesen, op onderscheidene tijden en Plaatsen, aangehaald, en door den* RAAD *van* JUDICATURE *over de* MIDDELEN *te* WATER *en te* LANDE, *van het* KONINGRIJK HOLLAND, *bij* SENTENTIËN, *van tijd tot tijd,* IN NAAM DES KONINGS, *verbeurd verklaard.*

Ten overstaan van den Commisaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning van Holland, voor de zaken der Convooijen en Licenten in het Departement Rotterdam, zal, op Woensdag den 25 November 1807, des voormiddags ten tien uren precies, op het Zee-Kantoor te Rotterdam, in 't openbaar, aan de meestbiedenden, voetstoots verkocht worden:

Uit twee Balen of geëmballeerde Kisten, een partijtje Porcelein, bestaande in Trekpotten, Melk- en Chocolaad-Kannen, Suiker-potjes, Bakken zonder Koppen, Koppen zonder Bakken, alles different, eenige Inktkokers, enz., den 29 Meij te Breda; uit twee Mandjes circa 13 Douzijn Bierglazen, den 13 September 1806, onder Osendrecht; uit een Pak, een partijtje wit Katoene Garen in streepen, den 10 October 1806, te Grave; uit een pakje, twee stukjes rood, blaauw en wit gestreepten Baai, den 29 October 1806, te Bergen-op-den Zoom; uit een Kistje, twaalf stuks gemonteerde Vrouwe of Dames Hoedjes en stroo-ornamenten voor dito, den 16 October 1806, mede aldaar; uit een pakje, eenige douzijne wijde en naauwe Hoorne Hair-Kammen, den 10 December 1806, te Tilburg; twee vaten Stijffel, den 17 Februarij 1807, te Breda; een vat dito, den 28 dito 1807, ook aldaar; zeven Theekistjes met dito, den 10 April 1807, te Bergen-op-den-Zoom; een vat dito, en eene baal gesneedene Kurken, den 3 November 1806, te Breda; een dito, dito, den 14 Maart 1807, ook aldaar; 12 vaatjes Groene Zeep en 3 zakken met Rogge, den 21 Meij 1807, te Gestel, voor Eindhoven; en 7 dito, met dito, den 27 dito 1807, te Bergen-op-den-Zoom, aangehaald. Alles bij zoodanige Kavelingen, als nader zal worden aangewezen.

Iemand nader onderrigting begeerende, adresseere zich ten Kantore van den Vendumeester *A. van Beeftingh*, op het Zee-Kantoor voorneemd, alwaar de Goederen zijn liggende, en aldaar Maandag en Dingsdag vóór de Verkooping door een ieder kunnen worden gezien.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*.